

పచ్చనాకు సాక్షిగా

మా అమ్మ ఒక్కల ముక్కల కోకగట్టి, ఒక్కల ముక్కల రైక వేసుకొనినా-ఆమిగాని ఆ చేతికి ఎనిమిది, ఈ చేతికి ఎనిమిది లెక్కన పచ్చరంగు గాజులుగాని పెట్టించుకొనింది అంటే - చూసేదానికి కొళ్ళగా వుండేది. మా అమ్మ చేతులు కట్టివే అయినా, ఆమి చేత లకు గాజులు బలే అమిరేవి. అంతా సరేగాని, ఆ పనిమీదా ఈ పనిమీదాపడి అల్లాడి జనులచేత దిష్టి పెట్టించుకొనే మా అమ్మ - మన చేత లకు గాజులు లుండాయో లేవో అని నిదానం మీద చూసుకొని, యెచ్చిరికతో వుండి, పాలుమారకుండా పెట్టించు కుంటే గదా! నాయాలీ సీమ, ఎంత దరిద్రంలో వుండినా ముటుకు-గాజులకు కూడా వాచిపోయి వుండామా మేము! మంచి మద్యానం, కూచంద్రపేట

గొంతును తెచ్చుకొని, "ఓయబ్బో! అబ్బా గొడుకు లిద్దరూ ఈ దినుం నామింద యాడలేని కలవరం బెట్టు కున్నారే! అంత మొగలాయిలే అయితే ఆ చేతికి రెండు, ఈ చేతికి రెండు బంగారు గాజులు చెయ్యించండేమి, పెట్టుకుంటా. ఈ మట్టివి చీటికి మాటికి సిలక్ పబ్లీకమని పగిలిపోతాగదా వుండాయి" అనేది. ఆ మనిసీతో యింగెమి మాట్లాడలేక మా నాయిన గనిమి ఎక్కి-ఎద్దల్లు నీళ్ళు తాపాలనే సాకు ఒకటి వుండాదిగదా, ఆయనకు- పొయ్యేవాడు. ఇన్ని మాట్లాడి నోకు గూడా నే నొక్కడ్ని మా అమ్మ చేత లకు చిగలక పొయ్యేవాడ్ని. ఎప్పడో ఆర్జెల్లకు, సమ్మచ్చరానికి గాజులు పెట్టు కొనే మా అమ్మ - కుంకాన్ని మాత్రం దినుమ్మా

కాలమ్ దొంగలకథ

దొంగ దొరికాడు

భార్య పుట్టంటికి వెళ్ళడం చేత ఆ ఇంట్లో గోపాలం ఒక్కడే వుంటున్నాడు. ఆ రోజు ఆదివారం కానడం చేత ఉదయం నుంచి ఇంట్లోనే కూర్చుని, వారపత్రికలు ముందేసుకుని, రేడియోలో వచ్చే చచ్చు, పుచ్చు కార్య క్రమాలు వింటూ కాలక్షేపం చేస్తున్నాడు. సాయంత్రం 6 గంటలైంది. కరెంట్ పోయింది. ఇక ఇంట్లో కూర్చుని చేసేదేమీ లేక అలా బజార్లోకి వెళ్ళినద్దామని బయటేరాడు. కొంతదూరం వెళ్ళేసరికి ట్రాన్స్ఫార్మర్ దగ్గర లైన్ బాగుచేస్తూ కన్పించారు. కరెంట్ ఇప్పు డప్పుడే రాదని తెలుసుకొని ఏదైనా సినిమాకు పోదామని నిశ్చయించుకొని థియేటర్ వైపు నడవసాగాడు.

గోపాలం ఇంట్లో లేదని తెలుసుకొని ఆ విరియాలో దొంగతనాలు చేస్తున్న గంగారాం 8 గంటల ప్రాంతంలో గోపాలం ఇంటి తాళం బద్దలు కొట్టి ఇంట్లో జొర బడ్డాడు. ఇంట్లోకి ప్రవేశించగానే బీరువా ఒకటి దర్శన మిచ్చింది. తన దగ్గరున్న తాళం చెవులతో బీరువా తెరవడానికి ప్రయత్నించసాగాడు, మోకాళ్ళపైనే క్రింద కూర్చుని. వెనక బస్మని లైటు వెలిగిన శబ్దానికి 'ఈ గోపాలంగాడు అప్పుడే వచ్చేసాడా ఖర్మగాలి' అను కుంటూ ఉలిక్కిపడి లేచిన గంగారాం వెనక్కి తిరగ బోయాడు.

"కదంకు, చేతులెత్తివుంచు... ఏ మాత్రం కదిలినా ఈ పిస్టల్ లోని గుళ్ళు నీ శరీరంలోకి దిగబడతాయి" అన్న గర్జన వినపడ్డది. 'ఓరి దేముడోయ్' అనుకుంటూ చేతులెత్తి వుంచాడు గంగారాం.

"ఊ! అలాగే ఎడమవైపు తిరిగి ఏ ముందున్న గదిలోకి నడు" అన్న మాటలు వినపడ్డాయి. గంగారాం ముందుకు ఎడమవైపు గదివైపు నడిచాడు. వెనకనే అడుగుల చప్పుడు వినపడ్డది.

"వాకిలి తెరువ్" అన్న గర్జన వినపడ్డది. వాకిలి తెరిచి లోన అడుగు పెట్టిన గంగారాం వెళ్ళిన "ఫట్" మని పడిందో దెబ్బ! స్పృహ తప్పతుండగా అలకపైనుంచి వెత్తిమీరకి, అక్కడి నుంచి నేల మీదికి పడి తునాతునక లైన పింగాణి జాడి కన్పించుతుండగా "అకాశవాణి - 'దొంగ దొరికాడు' - వాటిక విన్నారు" అంటూ లీలగా రేడియో వినిపించింది.

— జి. రంగబాబు

పని మీదనే గదా కలవరమంతా.....!

నుంచి వచ్చి మా వూళ్ళో గాజులమ్ముకునే గాజు లాయనకు ఒక మానిడు వడ్లు యేసి, మేము తినే సంగటే ఒక ముద్ద పెడితే-ఆయన మా అమ్మ కోరిన రకాలను చూపిచ్చి, ఏ రకం గాజులు కావాలంటే ఆ రకం గాజులను పెట్టించుకోవచ్చుగదా! గాజుల కాడనా మనం మిగలబెట్టి పొయ్యేటప్పుడు మనకూడా మూట గట్టుకోనే పోబొయ్యేది? మా అమ్మ చేత ల్ని మొగోడికి మాదిరిగా ఇకారంగా, మొండిగా పెట్టుకొని, గలగల మనకుండా కలుపు తీస్తావుంటే మా నాయిన- "యిప్పుడుండే బైసాట్లు చాలక యిదొక కొత్తరకం బైసాట్లా? ఆ చేత లకు నాలుగు గాజుల్ను కూల్చే య్యేమి?" అని మా అమ్మను కనురుకోలేక బారడు పాడుగు నిష్కారం పొయ్యేవాడు. ఈమాత్రం మాట మా నాయిన అనినందుకు మా అమ్మ 'ఓ' అని కుశాలపడి, "ఇంగ బతక్కపామ్నా పరవాలా నేను! మీ నాయినకు గూడ నామింద గేపకం పడింది గదరా సినబ్బా!" అని నాతో ముదిగారానికి పొయ్యేది. నేను గూడా మా నాయినకు సపోరటగా నిలబడి, "లేకుంటే నీకు మాత్రం ఎట్ట సగిస్తందమా, బంగారట్టా చేతల్ని ఆ మాదిరితో మొండిగా అయ్యోమంటా పెట్టుకొనే అందుకు!" అని మా అమ్మను దండించేవాడ్ని. ఈ మాటలకు మా అమ్మ ఈ కలిగిన ఎక్కడా వుండని

విమారేదిగాడు. మా అమ్మ మొకాన్ని మీరు ఎప్పుడన్నా వచ్చి చూసుకుందురు రండి- కుంకుంబొట్టు ఎండకు, కష్టానికి కారతానో, లేకుంటే ఒడ్డిగ్గానో మా అమ్మ నొష్టన వుండనే వుంటాది. మా ఇంట్లో, మాదీ గూడులో సందేశ సందేశ మండతా వుండే ఇత్తలి దీపింకు ఆ కొనానా, ఈ కొనానా ఎప్పుడు బట్టినా కుంకం వుండినట్టే- మా అమ్మ మొకాన గూడా ఎప్పుడూదా బొట్టు వుండును. అవితే, మా అమ్మ పెండ్లి జేసుకున్నప్పుడు కాళ్ళకు యెండి మట్టిలు పెట్టు కొని వుంటాది గదా! వాటిని ఆ మనిసి ఎప్పుడు ఎక్కడ నీగేసిందోగాని- అప్పట్నుంచి ఎన్ని కొనినా అవి మా అమ్మ పాదాలకు వుండాలంటా. నేనూ, మా అమ్మ- అందరం అడుసు కయ్యల్లో పరిచిన ఆకుమండల్ని తొక్కతాం గదా - మా అమ్మ మళ్ళ గనిమి ఎక్కినాక చూసుకోని, "ఒరే సినబ్బా! అడుసులో యాడవో మట్టిలు నీగేసుకున్నానురా! ఎట్టరా వీటితో" అని నవ్వుమొకంతో మాట్లాడేది. వాటిని నీగేసిన మా అమ్మ మీద నేనుగూడా ముదిగారంతోనే బారడు నిష్కారం పోయి, "వుండు, వాటిని-అయికోరట్లో డావా యేసి- కోరటకు ఈడద్దారి!" అనేవాడ్ని. ఆ పసిబిడ్డి మొకం దానితో అంతకన్నా ఏం మాట్లాడుదును?

నిమిష సుబ్రహ్మణ్యం కందుకూ

